

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 23C/132/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1316219190
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Nadežda Weisová
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2017:1316219190.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III v Bratislave, v konaní pred sudkyňou JUDr. Nadeždou Weisovou, v spore žalobcu: B. T., nar. XX.XX.XXXX, P. D. XX, T., v zastúpení: advokátska kancelária Bartošík Šváby s.r.o., so sídlom Plynárenská 7/A, Bratislava, IČO: 35 929 049, proti žalovanému: D. sporiteľňa, a.s., P. XX, J., W.: XX XXX XXX, v zastúpení: JUDr. Roman Kvasnica, advokát, s.r.o., so sídlom Sad A. Kmeťa 24, Piešťany, IČO: 36 866 598, o zaplatenie 1 440,58 eur s príslušenstvom, takto

r o z h o d o l :

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi istinu v celkovej výške 1 440,58 eur spolu:

- s úrokom z meškania vo výške 8,05% ročne počnúc dňom 16.07.2015 do zaplatenia z časti istiny vo výške 84,74 eur;
- s úrokom z omeškania vo výške 8,05% ročne počnúc dňom 16.08.2015 do zaplatenia z časti istiny vo výške 84,74 eur;
- s úrokom z omeškania vo výške 8,05% ročne počnúc dňom 16.09.2015 do zaplatenia z časti istiny vo výške 84,74 eur;
- s úrokom z omeškania vo výške 8,05% ročne počnúc dňom 16.10.2015 do zaplatenia z časti istiny vo výške 84,74 eur;
- s úrokom z omeškania vo výške 8,05% ročne počnúc dňom 16.11.2015 do zaplatenia z časti istiny vo výške 84,74 eur;
- s úrokom z omeškania vo výške 8,00% ročne počnúc dňom 16.12.2015 do zaplatenia z časti istiny vo výške 84,74 eur;
- s úrokom z omeškania vo výške 8,00% ročne počnúc dňom 16.01.2016 do zaplatenia z časti istiny vo výške 84,74 eur;
- s úrokom z omeškania vo výške 8,00% ročne počnúc dňom 16.02.2016 do zaplatenia z časti istiny vo výške 84,74 eur;
- s úrokom z omeškania vo výške 8,00% ročne počnúc dňom 16.03.2016 do zaplatenia z časti istiny vo výške 84,74 eur;
- s úrokom z omeškania vo výške 8,00% ročne počnúc dňom 16.04.2016 do zaplatenia z časti istiny vo výške 84,74 eur;
- s úrokom z omeškania vo výške 8,00% ročne počnúc dňom 16.05.2016 do zaplatenia z časti istiny vo výške 84,74 eur;

- s úrokom z omeškania vo výške 8,00% ročne počnúc dňom 16.06.2016 do zaplataenia z časti istiny vo výške 84,74 eur;
- s úrokom z omeškania vo výške 8,00% ročne počnúc dňom 16.07.2016 do zaplataenia z časti istiny vo výške 84,74 eur;
- s úrokom z omeškania vo výške 8,00% ročne počnúc dňom 16.08.2016 do zaplataenia z časti istiny vo výške 84,74 eur;
- s úrokom z omeškania vo výške 8,00% ročne počnúc dňom 16.09.2016 do zaplataenia z časti istiny vo výške 84,74 eur;
- s úrokom z omeškania vo výške 8,00% ročne počnúc dňom 16.10.2016 do zaplataenia z časti istiny vo výške 84,74 eur;
- s úrokom z omeškania vo výške 8,00% ročne počnúc dňom 16.11.2016 do zaplataenia z časti istiny vo výške 84,74 eur;
- súdny poplatok vo výške 86,- eur ako aj trovy právneho zastúpenia vo výške 191,88 eur na účet vedený v peňažnom ústave Sberbank Slovensko, a.s., Bratislava a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou vo veci samej, podanou na tunajšom súde dňa 29.11.2016 sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplataenia sumy 1 440,58 eur spolu s úrokom z omeškania, ako aj náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil skutočnosťou, že so žalovaným uzatvoril Zmluvu o poskytovaní plnenia z „Podporného dôchodkového fondu SLSP, a.s.“ (ďalej len „Zmluva o dôchodku“). Predmetom Zmluvy o dôchodku bolo doživotné plnenie z uplatneného a priznaného nároku na plnenie z Podporného dôchodkového fondu Žalovaného, pričom povinnosť plniť mal žalovaný a právo na plnenie mal žalobca. V zmysle Zmluvy o dôchodku sa žalovaný zaviazal vyplácať žalobcovi sumu vo výške 2 553,- SK/84,74 eur mesačne vždy k 15. dňu nasledujúceho mesiaca, až do dožitia žalobcu. Preto vyplácanie plnenia malo skončiť mesiacom, ktorého sa žalobca dožil. Zmluva uzavretá medzi účastníkmi konania je zmluvou o dôchodku v zmysle § 842 Občianskeho zákonníka. Žalovaný výpoveďou zo dňa 26.10.2009 vypovedal Zmluvu o dôchodku podľa ustanovenia § 582 Občianskeho zákonníka ku koncu najbližšieho kalendárneho štvrtroka, t.j. dňa 31.03.2010. Žalovaný k 15.04.2010 už nevykonal žiadnu platbu v prospech žalobcu. Žalobca bol presvedčený, že žalovaný nesprávne posúdil právny charakter Zmluvy o dôchodku a následne nesprávne aplikoval ustanovenie OZ upravujúce možnosť výpovede zmluvy uzavretej na dobu neurčitú (§ 582 ods. 1 OZ) a preto je výpoveď neplatná. Z gramatického výkladu formulácie ustanovenia § 842 OZ vyplýva, že slovné spojenie „doba neurčitého trvania“ nie je zhodné s legislatívne ustáleným pojmom „doba neurčitá“. Zmluva o dôchodku v zmysle OZ je teda vždy zmluvou uzatvorenou na dobu neurčitého trvania, pričom však platí, že nie je zmluvou na dobu neurčitú. Tento výklad je nepochybne správny aj z dogmatického hľadiska, keďže zo samotnej povahy právnej úpravy zmluvy o dôchodku v Občianskom zákonníku vyplýva, že ide o zmluvu, ktorá nemôže byť jednostranne vypovedateľná zo strany povinného - platiteľa dôchodku. Žalobca, podobne ako iní žalobcovia, si v minulosti proti žalovanému uplatnil na Okresnom súde Bratislava III nárok na zaplataenie sumy mesačného plnenia za mesiac apríl 2010 spolu s príslušenstvom a v ďalšom konaní nárok na zaplataenie čiastky zodpovedajúcej sume mesačného plnenia za obdobie od mája 2010 do júla 2012 (spolu za 27 mesiacov) s príslušenstvom; nárok na zaplataenie čiastky zodpovedajúcej sume mesačného plnenia za obdobie od augusta 2012 do júna 2015 (spolu za 35 mesiacov) s príslušenstvom. Vo vzťahu k posúdeniu charakteru zmluvy o dôchodku bol právny názor Okresného súdu Bratislava III ustálený a v konaniach, ktoré mali rovnaký právny základ, súd potvrdil, že Zmluva o dôchodku je platná a výpoveď žalovaného neplatná. Žalobca zdôraznil, že prakticky všetky najvyššie slovenské justičné orgány zaujali k predmetnej veci rovnaký právny názor, a to že zmluva o dôchodku je zmluvou uzatvorenou na dobu určitú a nebolo možné ju platne vypovedať, ako tak urobil žalovaný. Napriek jasnému a ustálenému právnemu názoru Ústavného súdu Slovenskej republiky, Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, alebo Generálneho prokurátora Slovenskej republiky, žalovaný aj naďalej odopiera dobrovoľne plniť tak, ako sa zaviazal v Zmluve o dôchodku. Vzhľadom na to, že výpoveď je neplatná a teda zmluvný vzťah medzi žalobcom a žalovaným zo Zmluvy o dôchodku

naďalej trvá, žalovaný je v omeškaní s plnením podľa Zmluvy o dôchodku. Žalobca si týmto podaním uplatnil nárok na zaplatenie sumy 84,74 eur mesačne za obdobie od júla 2015 do novembra 2016 (t.j. za celkom 17 mesiacov) aj s príslušenstvom.

2. Súd dňa 17.01.2017 vydal platobný rozkaz č.k. 23C/132/2016-29, ktorým žalobe v celom rozsahu vyhovel.

3. Proti predmetnému platobnému rozkazu podal žalovaný v zákonnej lehote odpor s tým, že žalobu žalobcu žiadal v celom rozsahu zamietnuť z dôvodu, že žalovaný voči žalobcovi nemá žiadny záväzok zo Zmluvy o poskytovaní plnenia z „Podporného dôchodkového fondu Slovenskej sporiteľne, a.s.“ (ďalej len „Zmluva o dôchodku“), pretože právo na plnenie, ktorého sa žalobca domáha, je v rozpore s hmotným právom, a ak by v minulosti existovalo, už zaniklo. Svoje odôvodnenie opiera o § 27 ods. 8, 116 a najmä § 119 ods. 3 veta za bodkočiarkou zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o bankách“), a následne sa na vec aplikuje ustanovenie § 575 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Plnenie Zmluvy o dôchodku sa stalo právne nemožné zo strany banky. Keďže účelom Zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách je regulovať banky tak, aby bankový systém v štáte bol stabilný a bezpečný, zákon banke nepovoľuje plniť zmluvy bez protiplnenia pre banku s tým, že ak aj taká zmluva nie je uzatvorená pri bankovej činnosti alebo pri podnikaní banky, tak jej plnenie je zakázané. Takýto výklad zákona o bankách je v súlade so znením ustanovenia § 1 zákona o bankách, ktorý sa neobmedzuje len na podnikateľskú činnosť banky (upravuje aj vzťahy súvisiace s organizáciou, resp. riadením banky), a tiež v súlade s ustanovením § 119 ods. 3 veta za bodkočiarkou tohto zákona, ktorý neobsahuje žiadne obmedzenie čo do skúmania subjektov alebo čo do skúmania, či išlo o bankovú činnosť banky pri podnikaní, ale zakazuje plošne vykonávať činnosti v rozpore so zákonom o bankách od účinnosti tohto zákona o bankách. Ustanovenie § 27 ods. 8 Zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách sa pri aplikácii ustanovenia § 119 ods. 3 zoberie na zistenie druhov plnení, ktoré banka ďalej nesmie plniť. Teda je zakázané plnenie zmluvy bez protiplnenia, akou je aj zmluva o dôchodku, ktorá svojou podstatou protiplnenie ani neumožňuje. Skutočnosť, že aj v tejto veci ide o vzťahy súvisiace s organizáciou, riadením, resp. podnikaním žalovaného - banky so sídlom na území Slovenskej republiky (teda vzťahy vymenované v ustanovení § 1 zákona o bankách), je preukázané v konaní predloženým listinným dôkazom, a to Štatútom Podporného dôchodkového fondu Slovenskej štátnej sporiteľne, ktorý bol účinný od 01.07.1993, v ktorého článku I. sa uvádza, že podporný dôchodkový fond Slovenskej štátnej sporiteľne (SŠTSP) slúži, okrem iného, na podporu stabilizácie pracovníkov SŠTSP. Podpora stabilizácie pracovníkov banky je vzťahom nepochybne súvisiacim s organizáciou a riadením žalovaného ako banky. Zmluvu o dôchodku banka neuzatvorila pri bankovej činnosti banky, pretože poskytovanie plnenia bez protiplnenia nie je bankovou činnosťou. Avšak práve na také prípady sa vzťahuje právna úprava § 119 ods. 3 veta za bodkočiarkou Zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, ktorej účelom je zamedziť pokračovať v plneniach, ktoré nie sú v súlade so zákonom o bankách, a takou činnosťou nie je ani plnenie zo zmluvy bez protiplnenia, typicky zmluvy o dôchodku. Zákon o bankách sa použije okrem bankových činností aj na všetky činnosti banky, ktoré zákon o bankách banke zakazuje, to znamená, že zákon sa použije aj na iné, než bankové činnosti. Zároveň sa ustanoveniami tohto zákona spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona (§ 116 Zákona o bankách). Záväzok na plnenie zo Zmluvy o dôchodku voči žalobcovi zanikol, ak by predtým existoval, pretože plnenie zo Zmluvy sa stalo nemožné v zmysle ustanovenia § 575 ods. 1 Občianskeho zákonníka, s poukazaním na ustanovenie § 27 ods. 8, § 116 a najmä § 119 ods. 3 zákona o bankách a to z dôvodu, že banka nesmie poskytovať plnenie bez poskytnutia protihodnoty, ani hospodársky neodôvodnené plnenie. Žalovaný je bankou, ktorej zákon neumožňuje poskytovať hospodársky neodôvodnené plnenia, ani plnenia zjavne nezodpovedajúce poskytovanej protihodnote, pričom záväzok na vyplácanie určitého dôchodku podľa ustanovenia § 842 Občianskeho zákonníka je svojou povahou jednostranným záväzkom bez hospodárskeho dôvodu, zároveň bez akéhokoľvek protiplnenia od prijímateľa tohto plnenia.

4. Dňa 07.03.2017 bolo súdu doručené vyjadrenie žalobcu prostredníctvom právneho zástupcu k odporu žalovaného proti platobnému rozkazu. Uviedol, že žalovaný ako zamestnávateľ uzatvoril so žalobcom ako zamestnancom dňa 09.11.1995 „Zmluvu o poskytovaní plnenia z Podporného dôchodkového fondu Slovenskej sporiteľne a.s.“ (ďalej len „Zmluva o dôchodku“), v ktorej sa zaviazal doživotne poskytovať žalobcovi mesačné plnenie vo výške 84,74 eur až do dožitia žalobcu. Príspevok poskytoval len tým zamestnancom, ktorí sa rozhodli nezotrvať v pracovnom pomere so žalovaným, podali si žiadosť o poskytnutie príspevku z Podporného dôchodkového fondu žalovaného a vznikol im nárok na príspevok v zmysle pravidiel na jeho poskytnutie. Znenie Zmluvy o dôchodku bolo schválené ako

formulárové v interných predpisoch žalovaného a bolo celkom v pôsobnosti žalovaného. Zo znenia Zmluvy o dôchodku nevyplýva možnosť ukončenia zmluvného vzťahu výpoveďou, čo podporuje názor žalobcu, že žalovaný spočiatku vôbec nemal v úmysle zmluvne upraviť možnosť výpovede Zmluvy o dôchodku. Žalovaný neuzavrel Zmluvu o dôchodku so žalobcom ako podnikateľský subjekt pri výkone svojej bankovej činnosti. Teda právny vzťah medzi žalovaným a žalobcom nie je vzťahom banky s klientom. Naopak, zo strany žalovaného išlo o zabezpečenie sociálnej starostlivosti o pracovníka odchádzajúceho do dôchodku. Žalovaný plnenie poskytoval vyše 12 rokov. Žalovaný poslal v roku 2002 všetkým poberateľom príspevku z Podporného dôchodkového fondu, a teda aj žalobcovi, návrh Dohody o ukončení Zmluvy o dôchodku („Dohoda“) s ponukou na jednorazové finančné vyrovnanie. V sprievodnom liste k Dohode pritom žalovaný explicitne deklaroval, že v prípade ak žalobca Dohodu nepodpíše, bude žalovaný poskytovať plnenie ďalej ako doposiaľ. Žalobca Dohodu neuzavrel a žalovaný pokračoval v poskytovaní plnenie v zmysle Zmluvy o dôchodku. Následne, v roku 2009 (teda o 7 rokov neskôr) žalovaný zaslal žalobcovi výpoveď zo Zmluvy o dôchodku s poukazom na § 582 Občianskeho zákonníka z dôvodu, že Zmluva o dôchodku bola údajne uzavretá na dobu neurčitú. Posledné plnenie zo Zmluvy o dôchodku žalovaný dobrovoľne vyplatil žalobcovi k 15.03.2010. Žalovaný k 15.04.2010 už dobrovoľne nevykonával žiadnu platbu v prospech žalobcu. Preto Žalobca si uplatnil nárok na plnenie splatné 15.04.2010 v prvej žalobe a neskôr v druhej žalobe aj nárok na vyplatenie plnenia za celkom 27 mesiacov počnúc mesiacom máj 2010. Žalobca považuje argumentáciu žalovaného za účelovú obranu s cieľom vyhnúť sa plneniu jeho povinností vyplývajúcich zo Zmluvy o dôchodku, a to navyše aj napriek tomu, že k otázke nároku na plnenie zo zmluvy o dôchodku sa jasne vyjadrili tak sudy prvého a druhého stupňa, ako aj najvyššie justičné orgány Slovenskej republiky. Od roku 2010 ide v poradí už o štvrté konanie, v ktorom sa žalobca snaží domôcť svojho práva na plnenie v zmysle Zmluvy o dôchodku a žalovaný sa pokúša vyhnúť plneniu. Skutočnosť, že zmluva o dôchodku je vždy zmluvou na dobu určitú konštatoval opakovane prvostupňový i druhostupňový súd. Tento záver potvrdil aj Ústavný súd SR vo viacerých svojich rozhodnutiach (nález sp.zn. II. ÚS 26/2012 z 25.04.2012, tiež v uznesení sp.zn. IV. ÚS 550/2012 zo 07.11.2012 a uznesení sp.zn. II. ÚS 505/2012 z 13.11.2012) s tým, že v zmysle jeho právneho názoru by bolo v rozpore s účelom a zmyslom právnej úpravy zmluvy o dôchodku pripustiť, aby istota poskytovania dôchodku oprávnenej osobe bola (v takýchto prípadoch) narušená možnosťou povinnej osoby kedykoľvek takýto zmluvný vzťah ukončiť. Žalobca sa nestotožnil s tvrdením žalovaného o zániku záväzku z dôvodu nemožnosti plnenia (§ 575 a nasl. OZ), a to z nasledovných dôvodov: I) žiadne ustanovenie Zákona o bankách neustanovuje, že by vykonávanie peňažnej platby na základe zmluvy o dôchodku bolo zakázané; II) Zmluva o dôchodku nie je zmluvou uzatvorenou za nápadne nevýhodných podmienok v zmysle § 27 ods. 12 Zákona o bankách; III) ustanovenie § 116 je irelevantné pre posúdenie vzťahov medzi žalobcom a žalovaným a § 119 ods. 3 Zákona o bankách nepriamo vylučuje zánik povinnosti žalovaného plniť zo Zmluvy o dôchodku pre dodatočnú nemožnosť plnenia ako zákonný dôsledok žalovaným tvrdného rozporu Zmluvy o dôchodku s ustanovením § 27 ods. 12 Zákona o bankách; IV) § 27 ods. 12 Zákona o bankách sa nevzťahuje na interné vzťahy žalovaného a jeho zamestnanca; V) plnenie žalovaného zo Zmluvy o dôchodku má byť v zmysle Štatútu Podporného dôchodkového fondu (ďalej len „Štatút“) vyplácané z Podporného dôchodkového fondu Žalovaného (ďalej len „Fond“) vytváraného z použiteľného čistého zisku žalovaného, čo Zákon o bankách rozhodne nezakazuje. V prípade Zmluvy o dôchodku je plnením povinnej osoby pravidelné vykonávanie úhrady finančnej čiastky na účet oprávnenej osoby. Zmluva o dôchodku nie je zmluvou uzatvorenou za nápadne nevýhodných podmienok. Podľa žalobcu nie je možné tvrdiť rozpor konkrétnej Zmluvy o dôchodku s ustanovením § 27 ods. 8 Zákona o bankách, nakoľko žalobca bol dlhé roky zamestnancom žalovaného a svojou každodennou dlhoročnou prácou pre žalovaného sa nemalou mierou zaslúžil o súčasné postavenie žalovaného na bankovom trhu. Zmluva o dôchodku nebola uzatvorená so žalobcom ako hocikou treťou osobou bez vzťahu k žalovanému, ale práve a výlučne ako so zamestnancom žalovaného. Preto protihodnota plnenia žalovaného bola zo strany žalobcu poskytnutá počas skoro celého aktívneho pracovného života žalobcu. Plnenie zo Zmluvy o dôchodku má byť v zmysle Štatútu vyplácané z Fondu vytvoreného z použiteľného zisku žalovaného, čo Zákon o bankách nezakazuje. Skutočnosť, že § 27 ods. 12, § 116 a § 119 ods. 3 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách nie sú na tento prípad aplikovateľné niekoľkokrát potvrdil aj Ústavný súd Slovenskej republiky (napr. III. ÚS 103/2014, IV. ÚS 31/2013), ako aj ustálená judikatúra všeobecných súdov. Žalovaný tak podľa žalobcu ignoruje rozhodovaciu prax Ústavného súdu SR a všeobecných súdov a v uvedenom odpore len opakuje svoju argumentáciu z roku 2010, s ktorou sa však tak Ústavný súd SR, ako aj Najvyšší súd SR nestotožnil a jasne judikoval, že nárok na plnenie, ku ktorému sa žalovaný dobrovoľne zaviazal voči bývalým zamestnancom žalovaného je plnenie z interného vzťahu, na ktorý sa zákon o bankách nevzťahuje (nejde totiž o bankovú činnosť), ale aj keby sa vzťahoval nie je

hospodársky nemožným plnením, pretože ide o činnosť, na ktorú sa žalovaný v kolektívnej zmluve na rok 1993 (čl. 11 bod 14) zaviazal (vytvoriť Podporný fond) a táto činnosť nie je žiadnym zákonom zakázaná.

5. Súd vykonal vo veci dokazovanie prednesom právnych zástupcov účastníkov konania, oboznámil sa s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise, a to: so Zmluvou o poskytovaní plnenia z „Podporného dôchodkového fondu Slovenskej sporiteľne, a.s.“ zo dňa 09.11.1995, Výpoveďou z predmetnej zmluvy zo dňa 26.10.2009 danou žalovaným žalobcovi, Štatútom Podporného dôchodkového fondu žalovaného a súvisiac dokumenty, Príkazným listom Generálneho riaditeľa, Nálezom Ústavného súdu SR zo dňa 24.07.2013, č.k. IV. ÚS 457/2013-11 a Nálezom Ústavného súdu SR zo dňa 19.02.2014, č.k. III. ÚS 103/2014, pričom zistil nasledovný skutkový stav.

6. Zo Zmluvy o poskytovaní plnenia z „Podporného dôchodkového fondu Slovenskej sporiteľne, a.s.“, súd zistil, že táto bola uzavretá medzi žalobcom a žalovaným. Predmetom zmluvy bolo doživotné plnenie žalobcovi žalovaným ako povinným z uplatneného a priznaného nároku na plnenie z podporného dôchodkového fondu podľa Štatútu vo výške 84,74 eur (2 553,- Sk) mesačne k 15. dňu každého mesiaca až do dožitia žalobcu. Podľa čl. IV. Zmluvy, výška plnenia je pevná a nemá na ňu vplyv budúca zmena výšky dôchodku, ktorá bola rozhodujúca v čase uzatvorenia tejto zmluvy. V zmysle čl. VI. Zmluvy záväzok žalovaného ako povinného z tejto zmluvy trvá aj pri zmene právnej formy a aj pre jej právneho nástupcu.

7. Zo Štatútu podporného dôchodkového fondu SŠTSP zo dňa 01.07.1993 mal súd preukázané, že žalovaný zriadil PDF slúžiaci na podporu zabezpečenia životnej úrovne, ktorú pracovníci žalovaného dosiahli v čase svojej pracovnej aktivity na ocenenie ich vernosti, kvality práce a podporu stabilizácie pracovníkov žalovaného. Podľa čl. II. ods. 4 plnenie prislúcha pracovníkovi, ktorý a) rozviazal pracovný pomer so žalovaným z dôvodu prvého odchodu do dôchodku, b) ktorému vznikol nárok na výplatu starobného alebo invalidného dôchodku a tento sa mu skutočne začal vyplácať, c) bol nepretržite v hlavnom pracovnom pomere u žalovaného najmenej 10 rokov.

8. Z Príkazného listu Generálneho riaditeľa č. 5/1993 zo dňa 20.07.1993 mal súd za preukázané, že žalovaný vytvoril v záujme stabilizácie pracovníkov podporný dôchodkový fond poukazujúc na spôsob sociálnej a ekonomickej stabilizácie zamestnancov.

9. Z usmernenia k podpornému dôchodkovému fondu SŠTSP zo dňa 20.07.1993 mal súd preukázané popísanie vyplácania finančných prostriedkov z podporného dôchodkového fondu SŠTSP, keď výplata plnenia sa končí posledným dňom poberania starobného alebo invalidného dôchodku.

10. Z prednesu právneho zástupcu žalobcu vyplynulo, že sa pridrižiava písomného podania v žalobe a písomného podania vyjadrenia k odporu v plnom znení. Uviedol, že ide o štvrté kolo žalôb, spor je známy, nárok je oprávnený. Ako už judikovali súdy všetkých stupňov, zmluva o dôchodku je zmluva na určitý čas a teda ju nie je možné vypovedať spôsobom ako to urobil žalovaný, teda nie je ju možné vypovedať, zmluva je naďalej platná a žalobca má nárok na plnenie zo zmluvy o dôchodku.

11. Z prednesu právneho zástupcu žalovaného vyplýva, že sa pridrižiava vyjadrenia v odpore proti platobnému rozkazu, so žalobou nesúhlasil, a to z dôvodov, ktoré uviedli v písomnom vyjadrení a žiadal žalobu zamietnuť a priznať náhradu trov konania. Predmetom konania je poskytnutie plnenia zo Zmluvy o poskytovaní plnenia z „Podporného dôchodkového fondu Slovenskej sporiteľne, a.s.“ zo dňa 09.11.1995.

12. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

13. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávnych vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

14. Podľa § 842 Občianskeho zákonníka zmluvou o dôchodku sa zakladá niekomu na doživotne alebo na inak určenú dobu neurčitého trvania právo na vyplácanie určitého dôchodku.

15. Podľa § 843 Občianskeho zákonníka zmluva o dôchodku sa musí uzavrieť písomne.

16. Podľa § 488 Občianskeho zákonníka záväzkovým vzťahom je právny vzťah z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (požiadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

17. Podľa § 582 ods.1 Občianskeho zákonníka ak je dojednaná zmluva na dobu neurčitú, ktorej predmetom je záväzok na nepretržitú alebo opakovanú činnosť, alebo záväzok zdržať sa určitej činnosti alebo strpieť činnosť a ak zo zákona alebo zo zmluvy nevyplýva spôsob jej výpovede, možno zmluvu vypovedať v lehote troch mesiacov ku koncu kalendárneho štvrtroka.

18. Podľa § 575 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak sa plnenie stane nemožným, povinnosť dlžníka plniť zanikne.

19. Podľa § 27 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, banka a pobočka zahraničnej banky nesmú uzatvárať zmluvy za nápadne nevýhodných podmienok pre nich, najmä také zmluvy, ktoré ich zaväzujú na hospodársky neodôvodnené plnenie alebo na plnenie zjavne nezodpovedajúce poskytovanej protihodnote alebo ktorými sú zjavne nedostatočne zabezpečené ich požiadávky.

20. Podľa § 116 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté nadobudnutím účinnosti tohto zákona; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona sa však posudzujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon neustanovuje inak.

21. Podľa § 116 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, banky, pobočky zahraničných bánk a iné osoby sú najneskôr do šiestich mesiacov odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona povinné zosúladiť s týmto zákonom svoje právne vzťahy voči tretím osobám vzniknuté pri vykonávaní činnosti podľa doterajších predpisov; odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona však nikto nemôže pokračovať v činnosti, ktorej vykonávanie je v rozpore s týmto zákonom. Každá banka je tiež povinná do 12 mesiacov od nadobudnutia účinnosti tohto zákona zosúladiť svoje stanovky s týmto zákonom, tieto ustanovenia strácajú platnosť dňom uplynutia lehoty.

22. Podľa § 119 ods. 3 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, banky, pobočky zahraničných bánk a iné osoby sú najneskôr do šiestich mesiacov odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona povinné zosúladiť s týmto zákonom svoje právne vzťahy voči tretím osobám vzniknuté pri vykonávaní činnosti podľa doterajších predpisov; odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona však nikto nemôže pokračovať v činnosti, ktorej vykonávanie je v rozpore s týmto zákonom. Každá banka je tiež povinná do 12 mesiacov od nadobudnutia účinnosti tohto zákona zosúladiť svoje stanovky s týmto zákonom; ak banka do uplynutia lehoty nezosúladi niektoré ustanovenia svojich stanov s týmto zákonom, tieto ustanovenia strácajú platnosť dňom uplynutia tejto lehoty.

23. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že dňa 09.11.1995 bola medzi účastníkmi konania uzavretá v zmysle § 842 Občianskeho zákonníka Zmluva o poskytovaní plnenia z „Podporného dôchodkového fondu Slovenskej sporiteľne, a.s.“ ktorej predmetom bolo doživotné plnenie žalovaným ako povinným v prospech žalobcu vo výške 84,74 eur (2 553,- Sk) mesačne. Dňa 26.10.2009 žalovaný v zmysle § 582 ods. 1 Občianskeho zákonníka uplatnil voči žalobcovi výpoveď z predmetnej zmluvy. Platnosť a účinnosť zmluvy o dôchodku mala podľa výpovede žalovaného zo dňa 26.10.2009 skončiť ku dňu 31.03.2010, z tohto dôvodu preto počnúc mesiacom apríl 2010 prestal žalovaný poskytovať plnenia z predmetnej zmluvy. Žalovaný aj naďalej poskytoval plnenie z predmetnej zmluvy 12 rokov. Podanou žalobou sa preto žalobca domáhal zaplatenia sumy 1 440,58 eur s príslušenstvom od júla 2015 do novembra 2016 v zmysle zmluvy o dôchodku, ktorú považuje za platnú a výpoveď z tejto zmluvy považuje za neplatnú z dôvodu, že zmluva o dôchodku bola uzavretá na inak určenú dobu neurčitého trvania (do doživotia). Výpoveď z označenej Zmluvy o dôchodku danej žalobcovi je v rozpore so zákonom a ako právny úkon neplatná (§ 39 Občianskeho zákonníka).

24. Z nálezu Ústavného súdu SR, č.k. IV. ÚS 457/2013-11 zo dňa 24.07.2013, ktorý rozhodoval v obdobnej veci, mal tunajší súd preukázané, že „plnenie žalovanej na základe Zmlúv o poskytovaní plnenia z „Podporného dôchodkového fondu S., a.s.“ nemožno považovať za hospodársky neodôvodnené plnenie alebo za plnenie zjavne nezodpovedajúce poskytovanej protihodnote. Toto plnenie totiž je výrazom realizácie politiky žalovanej v oblasti starostlivosti o bývalých zamestnancov. V kolektívnej zmluve na rok 1993 (č. 11 bod 14) sa žalovaná zaviazala vytvoriť podmienky pre realizáciu doplnkového dôchodkového

pripoistenia svojich zamestnancov a na základe tohto ustanovenia kolektívnej zmluvy bol následne vytvorený Podporný dôchodkový fond. Za tohto stavu nemožno urobiť záver o tom, že predmetné zmluvy boli uzatvorené za nápadne nevýhodných podmienok pre žalovanú (§ 27 ods. 8 zák.č. 483/2001 Z.z.). Preto plnenie z podporného dôchodkového fondu nie je činnosťou, ktorá je v rozpore so zákonom č. 483/2001 Z.z. (§ 119 ods. 3 prvá veta za bodkočiarkou zák.č. 483/2001 Z.z.). V dôsledku toho ani nemožno uvažovať o nemožnosti plnenia z predmetnej zmluvy v zmysle § 575 Občianskeho zákonníka, ako to tvrdil žalovaný.

25. Z nálezu Ústavného súdu SR, č.k. II. ÚS 26/2012-33 zo dňa 25.04.2012, ktorý rozhodoval v obdobnej veci, mal súd preukázané, že Zmluva o dôchodku je „upravená ako samostatný zmluvný typ a jej podstata spočíva v záväzku jednej zmluvnej strany poskytovať plnenie druhej zmluvnej strane počas trvania zmluvy...“. Bolo by v rozpore s účelom a zmyslom právnej úpravy zmluvy o dôchodku pripustiť, aby istota poskytovania dôchodku oprávnenej osobe bola narušená možnosťou povinnej osoby kedykoľvek zmluvný vzťah ukončiť. Preto je v takýchto prípadoch vylúčené tento zmluvný typ ukončiť výpoveďou podľa § 582 ods. 1 Občianskeho zákonníka...“. Aj samotný odporca v konaní nenamietal platnosť Zmluvy o dôchodku a jeho argumentácia je zameraná výlučne na nemožnosť plnenia. Z vyššie uvedených dôvodov bolo v konaní nesporné, že v zmysle § 582 ods. 1 Občianskeho zákonníka výpoveď odporcu danú navrhovateľke dňa 26.10.2009 predmetnej Zmluvy o poskytovaní plnenia z „Podporného dôchodkového fondu Slovenskej sporiteľne, a.s. je neplatná, navyše výpoveď by bola vzhľadom na charakter a účel zmluvy i v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

26. Súd poukazuje, že k tejto právnej otázke už vyslovil právny názor vo viacerých svojich rozhodnutiach Ústavný súd SR (napr. v uzneseniach sp.zn. IV. ÚS 550/2012 zo dňa 07.11.2012, sp.zn. II. ÚS 505/2012 zo dňa 13.11.2012, III. ÚS 103/2014-11 zo dňa 19.02.2014) s tým, že v zmysle jeho právneho názoru by bolo v rozpore s účelom a zmyslom právnej úpravy zmluvy o dôchodku pripustiť, aby istota poskytovania dôchodku oprávnenej osobe bola (v takýchto prípadoch) narušená možnosťou povinnej osoby kedykoľvek takýto zmluvný vzťah ukončiť. V takýchto veciach je preto vylúčené tento zmluvný typ ukončiť výpoveďou podľa § 582 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

27. V predmetnom konaní žalovaný namietal nemožnosť plnenia z predmetnej zmluvy o dôchodku v zmysle § 575 Občianskeho zákonníka z dôvodu jej rozporu s novelizovaným zákonom č. 483/2001 Z.z. o bankách, konkrétne § 27 ods. 8 v nadväznosti na ustanovenia § 116 a §119 ods. 3 zákona o bankách. V danom prípade zmluva o dôchodku nie je zmluvou uzavretou na strane banky za nápadne nevýhodných podmienok, ktorá by banku zaväzovala na hospodársky neodôvodnené plnenie alebo na plnenie zjavne nezodpovedajúce poskytovanej protihodnote. Vznik Podporného dôchodkového fondu SLSP a.s. a jeho Štatútu bol starostlivo a dlhodobo pripravovaný, v snahe určitého odškodnenia zamestnancov - dôchodcov, ktorí po uzavretí takejto zmluvy na základe dohody nastúpili do starobného dôchodku. Jednalo sa o zamestnanecký benefit pre niektorých zamestnancov a predstavoval súčasť protihodnoty za hodnoty vytvárané zamestnancami počas trvania pracovného pomeru a práve zánik pracovného pomeru bol predpokladom vzniku nároku na dôchodok. V zmysle článku II. štatútu Podporný dôchodkový fond bol vytvorený na základe „Podnikovej kolektívnej zmluvy Slovenskej štátnej sporiteľne na rok 1993“, v súlade s nariadením vl. ČSFR č. 577/90 Zb. o finančnom hospodárení štátnych podnikov. Zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva, že by vykonávanie plnenie v zmysle zmluvy o dôchodku bolo v rozpore so zákonom, a teda že plnenie je v zmysle § 575 Občianskeho zákonníka nemožné. Samotné zaradenie § 27 ods. 8 zákona o bankách do šiestej časti zákona, ktorý nesie označenie „požiadavky na podnikanie banky a pobočky zahraničnej banky“ vyplýva, že citované ustanovenia sa týka podnikania banky a nie iných právnych vzťahov banky vzniknutých napr. na základe platne uzavretej zmluvy o dôchodku. Zákon o bankách bol prijatý v roku 2001 a zmluva o dôchodku bola medzi účastníkmi uzatvorená 09.11.1995 a zákon o bankách neobsahoval žiadne retroaktívne ustanovenia na základe ktorých by sa stali neplatnými alebo neúčinnými zmluvy uzavreté pred jeho účinnosťou. Súdu nie je známe, žeby žalovanému bola takáto nepovolená činnosť (teda rozpor zmluvy so zákonom) vytknutá v rámci výkonu bankového dohľadu nad jeho činnosťou. V danom prípade vystupoval žalovaný ako zamestnávateľ vo vzťahu ku svojmu dlhoročnému zamestnancovi odchádzajúcemu do dôchodku a obsahovou náplňou zmluvného vzťahu bolo poskytnutie sociálnej výhody z podporného dôchodkového fondu slúžiaceho na podporu zabezpečenia životnej úrovne, ktorú pracovníci dosiahli v čase svojej pracovnej aktivity, na ocenenie ich vernosti, kvality práce a na podporu pracovníka odchádzajúceho do dôchodku, spadajúcu pod agendu personálneho a sociálneho úseku divízie ľudských zdrojov, zmluvu so žalobcom teda žalovaný neuzatváral ako podnikateľ pri výkone svojej podnikateľskej činnosti; nešlo o vzťah banky s

klientom; v danom prípade sa jedná o interný vzťah zamestnanca so žalovaným ako zamestnávateľom, na čo sa § 27 ods. 8 Zák. o bankách nevzťahuje.

28. Ako súd vyššie uviedol, zmluva bola uzavretá platne na dobu určitú neurčitého trvania, preto nemohla byť ukončená zo strany žalovaného výpoveďou dňa 26.10.2009. Zmluva o dôchodku trvá, z tohto dôvodu teda existuje povinnosť žalovaného žalobcovi v zmysle zmluvy plniť. Súd mal v konaní preukázané, že došlo k platnému uzatvoreniu zmluvy o dôchodku, na základe ktorej žalobcovi vznikol nárok na plnenie zo strany žalovaného, preto súd žalobe v plnom rozsahu vyhovel.

29. O príslušenstve pohľadávky súd rozhodol podľa § 517 ods. 1 veta prvá a ods. 2 Občianskeho zákonníka v nadväznosti na Nariadenie vlády č. 87/1995 Z.z. ods. 3, nakoľko žalovaný sa dostal do omeškania, súd preto zaviazal žalovaného k príslušenstvu pohľadávky, a to vždy odo dňa nasledujúceho po splatnosti jednotlivých mesačných plnení.

30. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a v konaní úspešnému žalobcovi priznal ich náhradu v celkovej výške 277,88 eur. Trovy konania pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 86 eur a z trov právneho zastúpenia za 2 úkony právnej služby (1. Prevzatie a príprava zastupovanie, 2. Písomné podanie na súd) + režijný paušál. Trovy konania boli vyčíslené podľa vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách advokátov za poskytovanie právnych služieb v platnom znení. Trovy konania je potrebné zaplatiť na účet vedený v banke Sberbank Slovensko, a.s., IBAN: SK49 3100 0000 0040 0109 7201, SWIFT - LUBASKBX. Podľa § 263 ods. 1 CSP, ak bola v konaní úspešná strana zastúpená advokátom, súd uvedie v uznesení o výške náhrady trov konania ako prijímateľa náhrady trov konania advokáta.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré môže strana sporu podať v lehote 15 dní odo dňa doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorému rozhodnutie smeruje (§ 355 ods. 1 CSP v spojení s § 362 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia alebo na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.